

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności poprzez zastosowanie karnych odsetek w wysokości 4.5% do okresów objętych decyzją w przedmiocie środków tymczasowych. Nieproporcjonalne jest karanie skarżącej poprzez stosowanie odsetek wedle stawki przewidzianej w art. 86 ust. 2 lit. b) zasad wykonania w okolicznościach, w których i) grzywna nie jest wykonalna oraz ii) sąd Unii stwierdził, że skarżąca nie może uiścić grzywny lub przedłożyć właściwej gwarancji bankowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1) ze zmianami.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2013 r. — Donnici przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-43/13)

(2013/C 79/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Beniamino Donnici (Castrolibero, Włochy) (przedstawiciele: V. Vallefucio i J. Van Gyseghem, avvocati)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie poważnego uchybienia Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do wydanej przez tę instytucję w dniu 24 maja 2007 r. decyzji wyrządzającej mu szkodę, której nieważność Trybunał stwierdził w wyroku z dnia 30 kwietnia 2009 r. i w konsekwencji zasądzenie zapłaty przez Parlament Europejski odszkodowania za szkody majątkowe i niemajątkowe, które poniósł i poniesie w przyszłości skarżący w wyniku wspomnianej bezprawnej decyzji, również poprzez zapłatę słusznego odszkodowania w kwocie 1 720 470 EUR lub w mniejszej kwocie, którą ustali Sąd. Ponadto skarżący wnosi o zasądzenie zapłaty przez stronę pozwaną kosztów niniejszego postępowania i wynagrodzeń.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, którym w niniejszej sprawie jest ta sama osoba co w sprawach T-215/07 i C-9/08 Donnici przeciwko Parlamentowi, żąda odszkodowania za szkody poniesione w wyniku decyzji pozwanej instytucji odmawiającej uznania ważności jego mandatu członka Parlamentu Europejskiego, której nieważność następnie stwierdził Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi, że w niniejszej sprawie spełnione są wszystkie ustanowione w orzecznictwie przesłanki dotyczące stwierdzenia odpowiedzialności pozamównej instytucji Unii, w szczególności jeżeli chodzi o:

— bezprawny charakter zarzucanego zachowania,

— rzeczywisty charakter szkody,

— związek przyczynowy oraz

— winę Unii, czyli powagę popełnionego przez nią naruszenia. W tym względzie skarżący twierdzi, że w decyzji będącej u podstaw niniejszej sprawy pozwana instytucja w wystarczająco poważny i wyraźny sposób naruszyła przepis mający na celu przyznanie uprawnień jednostkom.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2013 r. — AbbVie przeciwko EMA

(Sprawa T-44/13)

(2013/C 79/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AbbVie, Inc. (Wilmington, Stany Zjednoczone); AbbVie Ltd (Maidenhead, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: P. Bogaert, G. Berrisch, lawyers, B. Kelly, Solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja ds. Leków

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji ds. Leków EMA/748792/2012 z dnia 14 stycznia 2013 r. udzielającej dostępu do dokumentów zawartych w aktach dotyczących pozwolenia na dopuszczenie produktu leczniczego do obrotu; i

— obciążenie Europejskiej Agencji ds. Leków kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy oparty jest na naruszeniu przez decyzję art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie dostępu⁽¹⁾ oraz praw podstawowych skarżących w zakresie ochrony poufnych informacji handlowych.

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez decyzję art. 4 ust. 4 rozporządzenia w sprawie dostępu oraz zasady dobrej administracji.

- 3) Zarzut trzeci wskazuje na naruszenie przez decyzję obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do stosowania art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie dostępu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia przez decyzję zasady uzasadnionych oczekiwań.
- 5) Zarzut piąty oparty jest na naruszeniu przez decyzję dyrektywy 2001/29/WE⁽²⁾, praw podstawowych w zakresie ochrony praw własności, w tym praw autorskich, oraz
- zasad proporcjonalności i dobrej administracji, ze względu na udzielenie dostępu poprzez udostępnienie kopii dokumentów.
-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).
-